

Jézus az övéihez beszél. Arról beszél, hogy ő elmegy az Atyjához. Tanítványai, akik magukra figyelnek, nagyon elszomorodnak a hír hallatára. Félnek, hogy magukra fognak maradni. Jézus próbálja megvigasztalni őket. Azt mondja, hogy javukra válik, ha ő elmegy. Elküldi majd a Léleket (a különböző fordításokban: Vigasztalót, Bátorítót, Segítőt). Ha ő eljön, meggyőzi a világot vétek, igazság és ítélet dolgában... „az igazság tekintetében, hogy **én az én Atyámban vagyok...**” (Károli). Ha kérjük, a Lélek minden küzdelemünkben velünk van, és az ilyen küzdelem majd belülről erősít bennünket.

*„Ne feledd, hogy ki vagy! Tudd, hogy tudsz küzdeni!
Mint csillagok fényét az éj kiemeli:
lásd meg a sötétben a vezérlő fényed,
minden küzdelemtől erősebb az éned.”*

(Matt Haig: „Az Igazmondó Glimpi”)

Bízunk Jézusban, mert ő mindig igazat mondott övéinek, azt állította: Én az én Atyámban vagyok. Bizalmunkkal segítsük a Lélek eljövételét!

Lelkiismeret-vizsgáló kérdések:

- Átéltük-e már, hogy vezetőnket elvesztettük, és megzavarodtunk?
- Mint vezetők mennyire dolgozunk a ránk bízottak felnőtté válásán?
- Kérjük-e a Lélek segítségét?
- Bátorít, vigasztal-e, ha éppen arra van szükségünk?

Bóta Tibor, Budapest